

Alfa romeo – alfa 33

Številka 33 je Alfino srečno znamenje: dirkalnik s takšno oznako se je – v letih 1975 in 1977 – dvakrat zapisal med svetovne prvake. Bold je zdaj v muzeju, alfa 33 pa je hišni novinec za vsakdanjo uporabo in s tremi povsem jasnimi nalogami: da zapolni vrzel med alfased in giulietto; da sčasoma spodrine alfased; ter da pokrije pri-manjško pri ugledu, ki ga je neapeljski tozd podelil matični milanski hiši. Čeprav je tudi alfa 33 doma prav tam, na jugu!

Nazdravili smo ji zadnje dni maja, v Benetkah.

V Pomiglianu d'Arcu (provinca Neapelj) so tehnologijo oplemenitili z računalniško vodenimi roboti, obljubili temeljito cink-kromasto zaščito pločevine in nasploh prisegli na kakovost. Novi izdelek je zelo obetaven: športna kombilimuzina nižjega srednjega razreda, z vsemi dobrimi lastnostmi alfesud, pa z večjo, uporabnejšo in modernejšo

Nove poteze

Športna kombi-limuzina s slavnim imenom: nova karoserija nad že znano mehaniko

karoserijo. Za zdaj: z dvema motorjem, a tudi s prestižno opremo, ki jo oznanja »quadrifoglio«, štiriperesna deteljica ob imenu.

VISOKI ZADEK

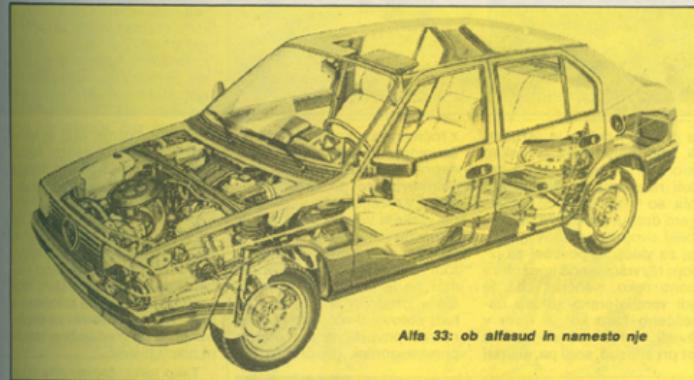
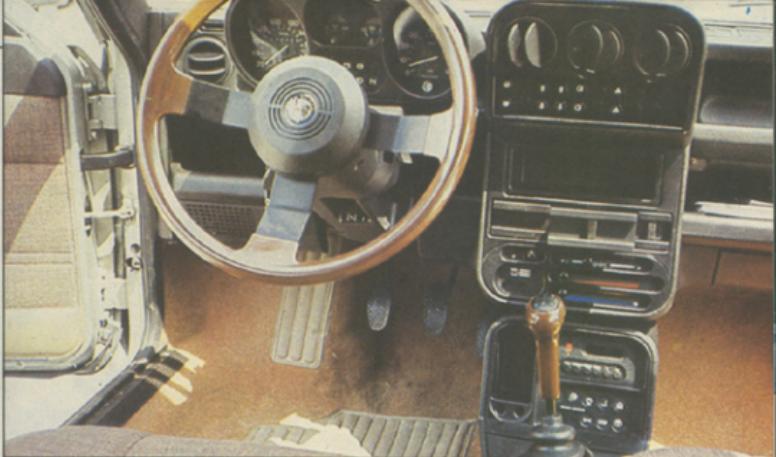
Tole že moram reči: da oblika alfe 33 ne sodi med tiste, ki

te že prvi hip očarajo. Stilisti so namreč uporabili možnost, ki jo ponuja nizek bokserski motor v nosu, pa so prednji del vozila izrazito sploščili, boka pa razpotegnili v klin, ki je zadaj ravno odsekani in privzidignjen skorajda previsoko od tal. Nekako tako kot pri giulietti (zlobneži okoli mene so namigovali tudi na najmanjši volvo), pa čeprav je nova alfa videti od zadaj kot alfetta, le manjša, pri čemer sta obenem v napoto nenavadni, pošerni gubi za zadnjimi vrti. V primerjavi z alfosed: medosne razdalje in kolotekov niso spremenjali, pa je alfa 33 kljub temu daljša, širša in nižja od nje. To je še najmanj opaziti pri prtljažniku, ki je po novem sicer uporabnejši, zavoljo prezanega zadnjega naslonjala (kar pomeni, da so avtu lahko trije, ali celo štirije ljudje, pa je še dovolj prostora za smuči, ali podobno dolgo in ozko prtljago), a po normnih merah enako velik kot prej. Se pa zato v tem avtu – glede na alfased – znatno bolje sedi: notranjost je širša, prostora za noge je več, pa tudi velike steklene površine pomagajo k prepravljanju, da je nova alfa že odraščala limuzina.

Ob premieri vožnji smo temeljitejše spoznali le alfa 33 quadrifoglio, torej različico z

največ opreme in z močnejšim od oben motorjev. K tej opremi pa sodijo – če naštejemo le tisto, kar je videti od zunaj – brisačniki žarometov, obavarvana boka – kot optično nadaljevanje plastičnih odbijalcev – in dve zunanjih ogledali, pri čemer desnega nisem mogel naročati tako, da bi mi bil zares v pomoč. Splošne značilnosti nove oblike pa so se: rahlo izbuljena maska na nosu, s potlačenim Alfinim trikotnikom v sredini, oglata žarometta, ki sta z utripalkami zavrhana okrog vogalov, sploščeni kolesni pokrovji iz plastike, vzdolžni ojačitveni vrtitri na strehi in rebrasta plastika pod prednjo ščipo, ki prispeva k

Alfa 33: ob alfasud in namesto nje

uspešnejšemu srku zraka za notranjost vozila.

Alfa 33 streže s količnikom zračnega upora 0,36 kar sicer ne sodi med aerodinamične rekorde, slabo pa tudi ni. Domačim časom primereno ugoden pa je tudi zmnožek med tem količnikom in presečno površino vozila: $0,66 \text{ m}^2$.

Izla volana je alfa 33 dobro pregledno vozilo, visokemu zadku navkljub. Vidljivost naprej je zaradi nizkega nosu skorajda idealna, za tesno parkiranje z vzvratno vožnjo pa se mora voznik privaditi razdalje od zadnje ščipe do skrajnega roba vozila. Tako

kot v vseh alfah se tudi v novem vozilu športno sedi: nizko, sproščeno in s primerno odmerjenimi razdaljami med volanskim obročem, pedali in prestavno ročico. Volanskemu obroču je povrh tega (kot pri alfasud) mogo nastavljati višino, hkrati z njim pa je gibljivo tudi armaturna plošča z najvažnejšimi merilniki: za hitrost, vrtljajem motorja, količino goriva v posodi in temperaturo hladilne tekočine. Armatur-

na plošča v celem je razgibana, s podprtjem sredinskim delom, a pregledna in po parametri razporejena. Glavna stikala so v ročicah ob volanskem drogu, preostala pa so v obliki dvojnih gumbov (posebej za vklop in posebej za izklop) razvrščena na konzoli za desno roko. Končno: zdaj je tudi ventilatorsko stikalo nameščeno tako kot je sicer v navadi in nič več ob volanu kot pri alfasud, sodi pa, skupaj

z ročicami za gretje in hlajenje še vedno med manj prikladne naprave v vozilu. Pripravne in učinkovite so pa škruste in vrtljive zračne reže – po ena ob vsakem vogalu in tri v vrsti na vrhu sredinske konzole. Oznaka quadrifoglio pomeni tudi bogatejšo notranjo opremo: ne le električno vodenje šip v prednjih vratih, ampak tudi potovalni računalnik (trenutna, povprečna in celotna poraba goriva, povprečna hi-

trost, čas vožnje, ura) in kontrolno ploščo za nadzor tekočine za pranje šip, motornega olja, hladilne tekočine, pozicijskih luči in zavornih luči. Vozniku v olajšanje sta tu še zelenja in rdeča luč, ki gorita, kadar je načelno vse v redu, oziroma, kadar je načelno nekaj narobe. Presenetljivo bogato pa je nova alfa založena s prostori in prostorčki za drobnarje, ki jih med vožnjo resda nikoli preveč.

Tako torej: čeprav alfa 33 z nekatimeri podrobnostmi še vedno spominja na alfosud, je v celoti prepirljivejša, prikupejša in predvsem udobnejša od nje. Z lesensim volanom na tri prečke, s kratko in les obdano prestavno ročico ter z dobrima prednjima sedežema pa je predvsem alfa. Mislim na športnost v dobrem pomenu besede.

POSPEŠKI IN HITROST

Motorjem, 1,3-in 1,5-litrskima boxerjem so namenili le drobna popravka: novi sta izpušni cevi, nova je nastavitev ventilov. Sicer pa sta ta dva pogonska agregata tudi v novi alfi enako uporabna kot prej. Dve lahki glavi, vsaka s svojo odmčino gredjo, zobata jermenja, trikrat vležajoča ročična gred, vodno hlajenje, elektronski vžig in znalično hropeci zvoki poznamo že iz alfasud.

Manjši, 1,3-litrski motor zmore 79 KM pri 6000 vrtljajih, večji, 1,5-litrski (ta sodi obvezno tudi k opremi quadrifoglio) pa 85 KM pri 5800 vrtljajih v minutu. Razlika v moči ni velika, se pa večji motor zato manj napreza, prepridljivejši je, ko gre za prožnost, vozniku pa se odziva z večjo lahkotnostjo kot manjši brat. Tudi porabe goriva so pri večji različici v celem zmernejši in zato – glede nakupa in odločitve nasploh – vabljivejše. Nikakršnega dvoma ni: komur se zdita ta dva motora prešibka, mu ne bo potrebno dolgo čakati. Tudi ali 33 bo kmalu dobila močnejši motor s 105 KM, kar bo za 890 kg težko vozilo dovolj odločno poživilo.

Obema motorjem pripada enaka, petstopenjska menjalnika, s skoraj direktno četrti prestavo in z varčevalno peto prestavo, ki poskrbi, da se motor ob največjih hitrostih (165 oziroma 170 kilometrov na uro) ne zasuče čez številko 5000 na merilniku vrtljajev.

Za preverjanje zmogljivosti tokrat sicer ni bilo pravljnih priložnosti, ampak že od prej vem, da gre tovarniškim obljubam verjeti. In kdor hčore po dirkaško speljavati in pospeševati, mu tudi alfa 33 z lahkotno ustrezo.

STARA SLAVA

Podvozju namreč niso namenili nobenih pretresljivejših sprememb in to je dobro. Saj sem že nekajkrat zapisal, da je alfus s svojo lego na cesti še vedno lahko vzor avtomobilom iz iste kategorije. In stara slava veja tudi za alfo 33. Prednji kolesi na predčini vodičih, vzmetnih nogah in z vzvoji-

Tehnični podatki

Motor: Štirivaljni – boxer – nameščen vzdolžno pred prednjo premo – kompresija 9,0:1 – ročična gred v 3 ležajih – po 1 odmirska gred v vsaki glavi (zobata jermena) – glivi iz lanske litine – dvojni padčnotni uplinjač – ročni čok – mehanična črpalka za gorivo – vodno hlajenje – akumulator 12 V, 45 Ah – alternator 540 W – elektronski vžig
alfa 33 – 1,3: vrtina in gib 80,0x77,2 mm – gibna protostolina 1350 kubikov – največja moč 83 kW (85 KM) pri 5800/min – največji navor 121 Nm (12,9 kpm) pri 3500/min

Prenos moći: motor spreadaj poganja prednji kolesi – enokolutna sklopka – petstopenjski synchronizirani menjalnik, prestavna ročica na tleh – jeklena prednja platička 5 Jx13 – gume 165/70 SR 13

6000/min – največji navor 111 Nm (11,3 kpm) pri 3500/min

alfa 33 – 1,5: vrtina in gib 84,0x67,2 mm – gibna protostolina 1490 kubikov – največja moč 83 kW (85 KM) pri 5800/min – največji navor 121 Nm (12,9 kpm) pri 3500/min

Prenos moći: motor spreadaj poganja prednji kolesi – enokolutna sklopka – petstopenjski synchronizirani menjalnik, prestavna ročica na tleh – jeklena prednja platička 5 Jx13 – gume 165/70 SR 13

Voz iz obese: kombi-limuzina – 4 vrata – 5 oseb – samonosna karoserija – prednji kolesi na posamičnih obesah, vzmetni nogi, trikotna prečna vodila, stabilizator – zadaj toga prema, Wattov paralelogram, Panhardov drog, vijačni vzmetni, teleskopska blažilnica – dvokrožni zavorni sistem, spreadaj kolutne, zadaj bobnaste zavore, servo, omejevalnik moči zadaj – mehanična ročna zavora na zadnjih kolesih, ročica med sedežema – volan z zobata letvijo, prestava 18,2:1
Mere in teže: dolžin 4,015 m – širina 1,612 m – višina 1,305 m – medosna razdalja 2,455 m

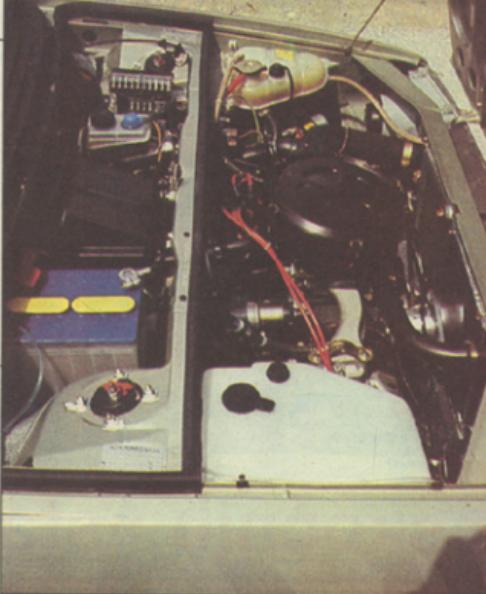
nima stabilizatorjem odlično sledita ukazom z volana, ki je s 3,4 zavrtljaja volana od ene do druge skrajne točke prijetno športno neposreden za hitro in ostro vlijeganje. Zadnja prema je toga, ampak z Wattovim paralelogramom in Panhardovim drogom dovolj natanceno vođena, da z njo ni nikakršnih težav. Hočem reči, da je zadek poslušen, da je vozilu potrebno rahlo dodajati volan da pa je obenem povsem kos cestnim grbam in hitrim odvzemanjem plina, če je ovine preostro.

Temeljiteje predelane so pa zavore: alfa 33 ima kolute le ob prednjih kolesih, zadaj jo zavirata bobna. Tudi ročna zavore ne prijemajo več na prednjih kolesih – tako kot pri alfisud – ampak na zadnjih kolesih, z ročico med sedežema. Učinkovitosti pa to ni prizadelo, saj je verjetno res, kar zatrjujejo milanski inženirji, da sta bila zadnjata koluta v bistvu razmetavanje zavorne moči, s čimer so hoteli reči, da je bobnasto zaviranje zadnjih koles v tem avtomobilskem razredu še v celoti kos nalogi. In po preuskusu vožnji jim lahko le pritrdim.

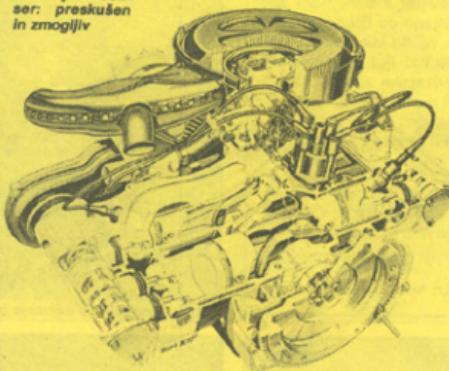

Torej: ob vrsti že preskušenih in zdavnaj pojavljenih lastnosti južnega alfa je alfa 33 zanimal novinec z mnogimi novimi potezami. Obenem pa je ta avtomobil tudi prva tovarniška poteza v vrstil napovedanih novosti Izpod milanskega grba. V veselje vseh tistih, za katere je Alfín znak na avtomobilskem nosu srečno znamenje!

Tekst in slike:
MARTIN ČESENJ

Štirivaljni boxer: preskušen in zmogljiv

– kolotek spreadaj 1,392 m, zadaj 1,359 m – teža praznega vozila 890 kg – dovoljena skupina teža 1315 kg – posoda za gorivo 50 litrov – prtljažnik 400–1200 litrov

Zmogljivosti: (tovarna):
alfa 33 – 1,3: največja hitrost 165 km na uro – pospešek 0–1000 m: 33,9 s – poraba goriva (ECE): 5,8/7, 9,9/6 litra goriva super na 100 km

alfa 33 – 1,5: največja hitrost 170 km na uro – pospešek 0–1000 m: 33,0 s – poraba goriva (ECE): 5,7/7, 5,9/8 litra goriva super na 100 km